

Sygn. akt **XXV C 123/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący **SSO Dorota Kalata**

Protokolant: stażysta Amanda Mioduszevska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 września 2016 roku w Warszawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **M. K.**

o zapłatę

1. uchyla nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 08 sierpnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt XXV Nc 554/15 przez Sąd Okręgowy w Warszawie, w części nakazującej zapłatę odsetek ustawowych od kwoty 415.162,38 zł (czteryście piętnaście tysięcy sto sześćdziesiąt dwa złote, 38/100) od dnia 31 grudnia 2014 r. do dnia 02 września 2015 r. i w tym zakresie oddala powództwo;
2. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie nakaz zapłaty opisany w punkcie 1 niniejszego wyroku;
3. oddala wniosek powoda o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

XXV C 123/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) S.A. z siedzibą w W. pozwem z dnia 23 lipca 2015 r. wniosła przeciwko pozwanej M. K. pozew o zasądzenie na jej rzecz kwoty 415.162,38 zł wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 31 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powódka podniosła, iż jest remitentem weksla własnego pozwanej opatrzonego datą wystawienia dnia 8 grudnia 2011 roku w W. z datą płatności w dniu 30 grudnia 2014 roku i miejscem płatności w W., z klauzulą „bez protestu”. Pomimo wezwania do zapłaty nie doszło do zapłaty należności wekslowej.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 8 sierpnia 2015 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, rozstrzygając o kosztach procesu (nakaz zapłaty k. 14).

Pozwana M. K. złożyła w terminie zarzuty od nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wniosła o jego uchylenie i oddalenie powództwa. W uzasadnieniu stanowiska podniosła, iż wystawiła przedmiotowy weksel własny in blanco celem zabezpieczenia wierzytelności powoda wynikających z umowy leasingu z dnia 8 grudnia 2011 r. zawartej pomiędzy powodem a pozwaną, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...)H.U. (...) M. K.. Pozwana wskazała, iż 1 października 2012 r. przedsiębiorstwo będące stroną umowy leasingu, jako korzystający uległo przekształceniu w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...) sp. z o.o. W związku z powyższym zawarto aneks do umowy leasingu, na podstawie którego, jako korzystający w miejsce (...) H.U. (...) M. K. wstąpiła wyłącznie (...) sp. z o.o. Pozwana podniosła, iż zobowiązanie, z którego powódka wywodzi swoje żądanie dotyczy 2014 r., a zatem

okresu, w którym M. K. nie była już stroną umowy leasingu. Powód uznał przekształcenie podmiotowe po stronie korzystającego, bowiem wszystkie swoje roszczenia, jak wezwania do zapłaty, plan rozliczenia nieuregulowanych płatności leasingowych oraz zawiadomienie o wypełnieniu weksla kierował do powstałej spółki, a nie do pozwanej, która nie została poinformowana o możliwości uzupełnienia weksla. W związku z powyższym pozwana podniosła, iż podmiotem zobowiązanym względem (...) S.A. pozostaje wyłącznie spółka (...) sp. z o.o. Pozwana zarzuciła, iż uzupełnienie weksla przez powoda było nieuzasadnione, ponieważ nie dotyczyło zobowiązań pozwanej tylko innego podmiotu niezależnego od niej. Dodatkowo, pozwana podkreśliła, iż umowę leasingu zawarła wyłącznie w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i tylko dla jej celów. Weksel wystawiony został zatem nie przez osobę fizyczną, ale przez przedsiębiorcę i to w celu zabezpieczenia konkretnego zobowiązania wynikającego z umowy leasingu. Wystawiony weksel miał wyłącznie charakter gwarancyjny dla zabezpieczenia wierzytelności powoda względem (...) .H.U. (...) M. K.. Pozwana nie występowała, jako poręczyciel umowy, który odpowiada niezależnie od własnych zobowiązań. Pozwana podkreśliła, że istotą i skutkiem aneksu zawartego do umowy leasingu było przejście wszystkich praw i obowiązków na nowego korzystającego tj. spółkę (...) sp. z o.o.(zarzuty k. 18-21).

Powódka w piśmie z dnia 5 kwietnia 2016 r. podtrzymała stanowisko w sprawie. Wskazała, iż w dniu 8 grudnia 2011 r. zawarła umowę leasingu oddając pozwanej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...)H.U. SAMA M. K. do używania i pobierania pożytków maszyny pakujący, napełniające, do etykietowania, do workowania materiałów sypkich. W związku z tą umową, pozwana wręczyła powodowi weksel własny „in blanco” wraz z deklaracją wekslową. Zobowiązanie wekslowe zostało zaciągnięte przez M. K. działającą, jako osoba fizyczna, w związku z czym przedmiotowe zobowiązanie wekslowe nie wchodziło w zakres prowadzonej przez nią działalności gospodarczej. W związku z przekształceniem podmiotowym po stronie korzystającego w dniu 1 października 2012 r., powódka zawarła z nowo powstałą spółką (...) sp. z o.o. oraz z pozwaną M. K. aneks do umowy leasingu, na mocy którego m.in. potwierdzono przekształcenie dotychczasowego korzystającego. W art. 3 § 1 aneksu potwierdzono zabezpieczenie weksłami własnymi wystawionymi przez M. K. wierzytelności finansującego. W związku z tym, powód zgodnie z treścią deklaracji wekslowej był uprawniony do wypełnienia weksla. Powódka podkreśliła, iż w związku z nieopłaceniem faktur z tytułu (...) za miesiące maj 2013 r., pomimo wyznaczenia przez nią terminu dodatkowego na uiszczenie należności, spółka (...) sp. z o.o. nie uregulowała powyższej płatności w określonym terminie. Na skutek tego, na podstawie art. 7 § 3 Ogólnych Warunków Umowy Leasingu, powód pismem z dnia 10 lipca 2013 r. przedterminowo rozwiązał Umowę Leasingu. Spółka (...) sp. z o.o. pomimo wezwania do zapłaty zaległych należności, nie uregulowała zobowiązania względem powoda, co skutkowało wypełnieniem weksla wystawionego przez M. K..

Odnosząc się do zarzutu pozwanej dotyczącego braku legitymacji procesowej biernej, powódka przyznała, iż na skutek przekształcenia (...) .H.U (...) w spółkę (...) sp. z o.o. doszło do wstąpienia spółki we wszelkie prawa i obowiązki M. K. prowadzącej działalność gospodarczą. Jednocześnie podkreślił, iż weksel będący podstawą wydania nakazu zapłaty w niniejszej sprawie, wystawiony został przez pozwaną działającą jako osoba fizyczna, w związku z czym zobowiązanie wekslowe zaciągnięte przez M. K. nie zostało objęte sukcesją praw i obowiązków przedsiębiorcy dokonaną w trybie art. 584² § 1 k.s.h. Ponadto powódka wskazała, iż brak wezwania pozwanej do wykupu weksla własnego nie powoduje nieważności zaciągniętego zobowiązania wekslowego, a jedynie może spowodować, iż pozwana będzie zobowiązana do zapłaty odsetek ustawowych od daty wytoczenia niniejszego powództwa, a nie od dnia płatności weksla (pismo powoda k. 61-64).

W piśmie procesowym z dnia 9 maja 2016 r. pozwana podtrzymała swoje stanowisko w sprawie. Podniosła, że spór między stronami wekslowymi jest sporem ściśle związanym z umową, na której zabezpieczenie weksel został wystawiony. Zobowiązanie powstało w okresie, w którym pozwana nie była już stroną umowy. Powód kierował swoje roszczenia do spółki. Uzupełnienie weksla było nieuzasadnione, bowiem dotyczyło zobowiązań innego podmiotu. To spółka jest wyłącznym podmiotem zobowiązanym (pismo pozwanej k. 95-96).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 grudnia 2011 r. (...) spółka z o.o. w W. jako leasingodawca zawarła z M. K. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...)H.U. SAMA M. K. z siedzibą w N., jako leasingobiorcą umowę leasingu, której

przedmiotem były maszyny pakujące, napelniające, do etykietowania do workowania materiałów sypkich o wartości 516.392,25 zł. Umowa została zawarta na okres 48 miesięcy, pozwana zaś była zobowiązana do uiszczania miesięcznych opłat leasingowych w kwocie 10.286,82 zł, płatnych do 25 dnia każdego miesiąca. Jako zabezpieczenie umowy wskazano weksel własny in blanco. Powódce doradzał przy zawarciu umowy jej szwagier W. S., który faktycznie prowadził działalność gospodarczą, zarejestrowaną na powódkę. (umowa wraz Ogólnymi Warunkami Umowy Leasingu Operacyjnego k. 70-75, przesłuchanie pozwanej, czas nagrania 00:05:37, 00:09:11, 00:13:45, 00:14:22, e.p. k. 106.).

W związku z zawarciem przedmiotowej umowy leasingu i na wypadek niewywiązania się z warunków tej umowy pozwana wystawiła leasingodawcy weksel własny in blanco podpisany własnoręcznie. Wraz wekslem pozwana podpisała deklarację wekslową, zgodnie z którą leasingodawca był uprawniony do wypełnienia weksla do kwoty stanowiącej równowartość wszystkich wymagalnych, lecz niezapłaconych należności przysługujących Finansującemu a wynikających z umowy leasingu oraz zobowiązań powstałych w wyniku wygaśnięcia umowy, odstąpienia od umowy przez finansującego lub jej wypowiedzenia (w szczególności należności z tytułu opłat leasingowych, odszkodowań, kar umownych lub zwrotu kosztów) łącznie z należnymi odsetkami, na wypadek gdyby korzystający nie uregulował którejkolwiek z tych należności w dacie jej wymagalności, zarówno w okresie mocy wiążącej umowy leasingu, jak i po jej rozwiązaniu lub wygaśnięciu (weksel k. 13, deklaracja wekslowa k. 76).

W dniu 1 października 2012 r. doszło do przekształcenia korzystającego (...) .H.U. (...) M. K. w spółkę (...) sp. z o.o. w N. (odpis KRS k. 77-78, bezsporne). W związku z przekształceniem podmiotowym po stronie korzystającego, w dniu 14 stycznia 2013 r. pomiędzy leasingodawcą (...) S.A. w W. a dotychczasowym korzystającym M. K., (...) .H.U. (...) M. K. oraz nowym korzystającym spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą w N. zawarto aneks do przedmiotowej umowy leasingu. Na podstawie powyższego aneksu strony potwierdziły fakt zaistniałego przekształcenia podmiotowego po stronie korzystającego oraz wstąpienie w miejsce dotychczasowego korzystającego (...) .H.U. (...) M. K. nowego korzystającego spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w N.. Pozwana zawierając aneks do ww. umowy korzystała z doradztwa szwagra W. S., który faktycznie prowadził działalność gospodarczą, zarejestrowaną na powódkę. Szwagier pozwanej kontraktował się z powódką przed zawarciem aneksu do ww. umowy i ustalał jego warunki (przesłuchanie pozwanej, czas nagrania 00:05:37, 00:09:11, 00:13:45, 00:14:22, e.p. k. 106).

Ponadto, w art. 3 § 1 aneksu zawarto postanowienie dodatkowe, w którym stwierdzono, iż zabezpieczeniem wiarygodności finansującego z tytułu umów leasingu będą dotychczasowe weksle wystawione do wyżej wymienionych umów leasingu. Aneks do umowy leasingu został podpisany przez pełnomocnika finansującego (...) S.A., dotychczasowego korzystającego M. K. prowadzącą działalność pod nazwą (...) .H.U. (...) oraz nowego korzystającego spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą w N. reprezentowaną przez prezesa zarządu W. S. (aneks do umowy leasingu k. 79-80).

Na podstawie zawartej umowy leasingu korzystający zobowiązywał się do uiszczania na rzecz powoda miesięcznych opłat leasingowych. Tytułem tych opłat leasingowych oraz tytułem składki ubezpieczeniowej spółka (...) sp. z o.o. w N. zobowiązana była do zapłaty na dzień 27 maja 2013 r. należności w kwocie 13.265,56zł, wynikającej z faktury VAT nr (...) (faktura k. 81).

Pomimo wezwania i wyznaczenia korzystającemu dodatkowego terminu do 26 czerwca 2013 r. spółka nie uiściła zaległości. Sumy te nie zostały uiszczone przez leasingobiorcę (pismo z 18 czerwca 2013 r k. 82-83 wraz potwierdzeniem nadania na poczcie k. 84-85). Wobec powyższego powódka pismem z dnia 10 lipca 2013 r. dokonała wypowiedzenia umowy leasingu (pismo k. 86).

Zgodnie z art. 7 par. 3 pkt 2 a, pkt 4 ogólnych warunków umowy leasingu stanowiących integralną część umowy leasingu, finansujący jest uprawniony do wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym, jeśli korzystający pozostaje w zwłoce w zapłacie jednej okresowej opłaty leasingowej lub innych należności na łączną kwotę równą jednej okresowej opłacie leasingowej i pomimo wyznaczenia przez finansującego dodatkowego terminu siedmiu na zapłatę tych należności wraz z odsetkami nie uiści ich. W przypadku wypowiedzenia umowy korzystający zobowiązany jest niezwłocznie, nie później niż w terminie wyznaczonym przez finansującego zwrócić kompletny przedmiot leasingu

na swój koszt i ryzyko, a w przypadku uchybienia temu obowiązkowi zobowiązany jest do uiszczenia na rzecz finansującego kary umownej w wysokości 1/15 ostatniej zafakturowanej okresowej opłaty leasingowej brutto za każdy dzień opóźnienia w zwrocie przedmiotu leasingu (Ogólne Warunki Umowy Leasingu Operacyjnego k. 73- 75).

Wypowiedzenie umowy spowodowało powstanie po stronie powoda wierzytelności w postaci: należności z tytułu okresowych opłat leasingowych, w tym tytułem ubezpieczenia kwotę 4.070,17 zł oraz kwota 436.799,60 zł tytułem wierzytelności do zapłaty w związku z wypowiedzeniem umowy, zgodnie z OWUL. Powyższa kwota została pomniejszona o kwotę 64.800 zł uzyskaną ze sprzedaży przedmiotu leasingu oraz powiększona o koszty załadunku transportu i magazynowania w kwocie 39.092,61 zł. Łącznie pozwana spółka była zobowiązana do zapłaty 415.162,38 zł (rozliczenie umowy na 12.12. 2014 r. k. 11)

Wobec braku zapłaty zadłużenia z tytułu przedmiotowej umowy leasingu, powód wypełnił weksel na łączną kwotę zadłużenia 415.162,38 zł i wyznaczył termin płatności na 30 grudnia 2014 r. (weksel i wezwanie do zapłaty k. 10,11).

Pismem z dnia 12.12.2014 r. powódka wezwała spółkę (...) sp. z o.o. w N. do zapłaty kwoty 415.162,38 zł w terminie do dnia 29.12.2014 r. z zagrożeniem wypełnienia weksla in blanco. (pismo k. 10). Wezwana spółka, jak i pozwana nie dokonały zapłaty powyższej należności (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów, które uznał za wiarygodne. Złożone do akt sprawy dokumenty prywatne, zgodnie z art. 245 k.p.c., stanowiły jedynie dowód tego że osoby, które go podpisały złożyły oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Dokumentom tym jednak, w przeciwieństwie do dokumentów urzędowych (art. 244 k.p.c.) ustawa nie nadaje waloru dowodu, iż okoliczności stwierdzone w oświadczeniu są zgodne z prawdą. Żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności złożonych w sprawie dowodów z dokumentów. Kwestie sporne między stronami sprowadzały się do odmiennych interpretacji zapisów umownych oraz wynikających ze skutków prawnych.

Zeznania pozwanej przesłuchanej w charakterze strony (czas nagrania 00:04:08-00:14:49 z rozprawy z dnia 28 września 2016 r. k. 106) nie wniosły nowych faktów, mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Fakt, iż sprawami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej faktycznie zajmował się szwagier pozwanej, który w jej imieniu prowadził negocjacje z powódką, nie ma wpływu na zobowiązanie pozwanej, skoro pozwana godziła się na to. To pozwana, a nie jej szwagier podpisała umowę, aneks do umowy leasingu oraz wystawiła weksel własny in blanco. Pozwana nie kwestionowała autentyczności swych podpisów znajdujących się pod ww. dokumentami. Pozwana nie wskazywała także na wady złożonych przez siebie oświadczeń woli, ani na to że uchyliła się od skutków złożonego oświadczenia woli np. pod wpływem błędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie, co do zasady.

Powódka wystąpiła z roszczeniem wekslowym przeciwko pozwanej, jako wystawcy weksla. Powyższe wynika z tego, iż powód swoje żądanie zapłaty zawarte w pozwie oparł na załączonym do pozwu wekslu. Weksel miał charakter weksla własnego in blanco i stanowił zabezpieczenie wierzytelności powoda, jako finansującego z umowy leasingu z dnia 8 grudnia 2011 r. Strony ustaliły warunki ewentualnego wypełnienia weksla w treści deklaracji wekslowej. Dnia 8 sierpnia 2015 r. Sąd wydał nakaz zapłaty na podstawie przedłożonego weksla.

Pozwana wniosła zarzuty od powyższego nakazu zapłaty podnosząc zarzuty odnoszące się do stosunku podstawowego tj. umowy leasingu. Zobowiązanie wekslowe, wynikające z weksla własnego, niepełnego, wystawionego i wręczonego remitentowi w związku z zawarciem określonego stosunku prawnego powstaje, w zakresie wyznaczonym treścią nadaną mu wskutek jego uzupełnienia, z chwilą wręczenia. Ma ono charakter samodzielny i abstrakcyjny, niezwiązany z podstawą prawną przyjęcia zobowiązania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2009 r., II CSK 452/08, LEX nr 599754).

Odpowiedzialność z weksla oceniana być musi według jego treści, co stanowi konsekwencję samodzielności i abstrakcyjności zobowiązania wekslowego. Dłużnik zaś może podważać sposób wypełnienia weksla, wręczonego remitentowi jako niezupełny, jedynie poprzez powołanie się na naruszenie uzgodnionych zasad uzupełnienia jego treści (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2008 r., IV CSK 238/08, LEX nr 590265).

O ile zaś pozwany dłużnik wekslowy, w celu zwolnienia się z zobowiązania wekslowego, twierdzi, że weksel, niezupełny w chwili wystawienia, wypełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, to ciężar udowodnienia takiej okoliczności spoczywa na pozwanym (art. 232 zd. 1 k.p.c., por. też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2008 r., V CSK 71/08, LEX nr 485921).

W stosunku między wystawcą a remitentem samodzielność zobowiązania wekslowego ulega jednak osłabieniu. Jeżeli zobowiązanie wekslowe jest ważne, wystawca może, w braku skutecznych zarzutów wekslowych, podnieść zarzuty oparte na stosunku podstawowym i na ich podstawie podważać zarówno istnienie, jak i rozmiar zobowiązania wekslowego ze względu na jego związek ze stosunkiem podstawowym. Spór przenosi się wówczas na płaszczyznę stosunku prawa cywilnego, który w związku z zarzutami wystawcy podlega badaniu przez sąd oceniający zasadność nakazu zapłaty (wyrok SN z dnia 20 czerwca 2008 r., IV CSK 65/08, LEX nr 453032).

Wskazać należy, iż pozwana była uprawniona do podniesienia wobec powoda zarzutów ze stosunku podstawowego odnoszących się do wysokości istniejącej wierzytelności. Wynika to z zasady ograniczenia abstrakcyjnego charakteru prawnego zobowiązania wekslowego w stosunkach pomiędzy wystawcą (jego poręczycielami) a remitentem. Ten stosunek podstawowy, czyli umowa leasingu ma zasadnicze znaczenie dla kwestii odpowiedzialności pozwanej. Wprawdzie zobowiązanie wekslowe prowadzi do powstania zobowiązania o charakterze abstrakcyjnym, ale nie wyklucza to możliwości odniesienia się przez wystawcę weksla do stosunku podstawowego, który stał się w ogóle podstawą do wystawiania tego weksla.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż leasingobiorca nie uiszczył do dnia dzisiejszego opłaty leasingowej, której termin wymagalności przypadał na dzień 27 maja 2013 r. W rezultacie należy wskazać, iż powód był uprawniony do rozwiązania umowy ze spółką i dochodzenia zapłaty na zasadach określonych w ogólnych warunkach umowy leasingu. Sąd nie podzielił argumentacji strony pozwanej zmierzającej do wykazania, iż powód niezasadnie domaga się od pozwanej zapłaty przedmiotowej wierzytelności. Istota sporu w sprawie sprowadzała się do odpowiedzi na pytanie, czy na skutek przekształcenia podmiotowego, jakie miało miejsce po jednej ze stron umowy leasingu, aktualnie pozostaje zobowiązanie pozwanej wynikające z wystawionego przez nią weksla.

W związku z przekształceniem dotychczasowego korzystającego, którym była (...) .H.U. (...) M. K. w spółkę (...) sp. z o.o., doszło do wstąpienia spółki kapitałowej we wszelkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształcanego. Takie następstwo jest wynikiem regulacji zawartej w art. 584² § 1 k.s.h., zgodnie z którym spółce przekształconej przysługują wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształcanego. Dotyczy to jedynie praw i obowiązków związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, a więc tylko tych, które ściśle wchodzą w zakres tej działalności podmiotu. Potwierdzeniem wstąpienia przekształconej spółki w prawa i obowiązki korzystającego wynikające z umowy leasingu zwartej z powodem, jest aneks do umowy leasingu. Za zobowiązania korzystającego powstałe po dacie przekształcenia pozwana nie ponosi odpowiedzialności ze stosunku podstawowego, jakim jest umowa leasingu.

Należy jednak zwrócić uwagę na kwestię zasadności zarzutu pozwanej dotyczącego braku ponoszenia przez nią odpowiedzialności z weksla wystawionego dla zabezpieczenia wykonania postanowień umowy leasingu. W ocenie Sądu, zarzut pozwanej dotyczący braku występowania po jej stronie legitymacji procesowej w przedmiotowej sprawie jest niezasadny. Wskazać należy, iż po przekształceniu podmiotowym (...) .H.U. (...) M. K. w spółkę kapitałową, doszło do zawarcia aneksu do umowy leasingu. W ocenie Sądu, art. 3 przedmiotowego aneksu jednoznacznie stanowi o tym, iż dotychczasowe weksle wystawione przez pozwaną celem zabezpieczenia umowy leasingu pozostają w mocy.

W art. 3 § 1 aneksu zawarto postanowienie dodatkowe, w którym stwierdzono, iż zabezpieczeniem wierzytelności finansującego z tytułu umów leasingu będą dotychczasowe weksle wystawione do wyżej wymienionych umów

leasingu. Aneks ten został podpisany przez wszystkie strony, w tym przez pozwaną M. K.. Pozwana dobrowolnie przejęła odpowiedzialność za zabezpieczenie dalszych zobowiązań odrębnego już w stosunku do niej podmiotu, jakim była spółka (...) sp. z o.o. Postanowienia dotyczące zabezpieczenia wierzytelności finansującego nie zostały w żaden sposób zmodyfikowane. W związku z tym Sąd uznał, iż pozwana mając świadomość istnienia wystawionego przez siebie weksla in blanco, będącego w posiadaniu powoda, zgodziła się na dalsze istnienie udzielonego przez siebie zabezpieczenia. Pozwana musiała mieć tę świadomość, skoro wystawiony przez nią weksel 8 grudnia 2011 r., nie został jej zwrócony przy zawarciu aneksu do umowy. Gdyby istotnie wolą stron było zwolnienie M. K. z odpowiedzialności wekslowej, weksel wystawiony przez nią zostałyby jej zwrócony. Sąd ocenił, iż treść aneksu do umowy z dnia 14 stycznia 2013 r. jest jednoznaczna i nie budzi wątpliwości Sądu. Pozwana podpisując aneks do umowy zgodziła się na utrzymanie w mocy wystawionego uprzednio weksla.

Zastosowanie znajdzie konstrukcja przystąpienia do długu niezależnego od niej podmiotu. Instytucja ta dopuszczalna jest na zasadzie swobody umów, którą konstytuuje art. 353¹ k.c. stanowiący, iż strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie zastosowanie powyższej konstrukcji nie narusza żadnego z aspektów wymienionych w przytoczonym powyżej przepisie. W związku z tym, przystąpienie pozwanej do długu było możliwe i usprawiedliwione. Pozwana nie podniosła zarzutu żadnej z wad oświadczenia woli.

Zatem w ocenie Sądu interpretacja zwartego aneksu jest jednoznaczna jako zgoda do pozostawienia zabezpieczeń umowy leasingu w formie weksli wystawionych przez pozwaną. Mimo spoczywającego na pozwanej ciężaru dowodu, pozwana podnosząc zarzut wypełnienia weksla przez powoda niezgodnie z treścią deklaracji wekslowej nie wykazała, iż powód nie był uprawniony do jego wypełnienia.

Zgodnie z art. 7 § 3 pkt 2 a ogólnych warunków umowy leasingu stanowiących integralną część umowy leasingu, finansujący jest uprawniony do wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym jeśli korzystający pozostaje w zwłoce w zapłacie okresowej raty leasingowej lub innych należności i pomimo wyznaczenia przez finansującego dodatkowego terminu siedmiu dni do zapłaty tych należności wraz z odsetkami nie uiszcza ich. Powyższa zasada została także wyrażona w treści przepisu art. 709¹³ par. 2 k.c.

W przypadku wypowiedzenia umowy leasingobiorca zobowiązany jest w terminie wyznaczonym przez finansującego zwrócić przedmiot leasingu, a w przypadku uchybienia temu obowiązkowi zobowiązany jest do uiszczenia na rzecz leasingodawcy kary umownej w wysokości 1/15 ostatniej zafakturowanej okresowej opłaty leasingowej brutto za każdy dzień opóźnienia w zwrocie przedmiotu leasingu (at. 7 § 3 pkt 4 o.w.u).

Natomiast z przepisu art. 709 (15) k.c. wynika, iż w przypadku wypowiedzenia umowy leasingu leasingobiorca jest zobowiązany do uiszczenia nie tylko zaległych rat leasingowych, ale także wszystkich nie uiszczonych dotąd rat, a więc także tych, których termin płatności przypadał po rozwiązaniu umowy (tak też Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 13.06.2012 r., I ACa 1119/11, Lex nr 1217796).

Pozwana nie kwestionowała zobowiązania wekslowego w zakresie wysokości. Odnośnie odsetek Sąd uchylił częściowo wydany nakaz zapłaty z uwagi na fakt, iż powódka nie przedstawiła pozwanej, przed wystąpieniem na drogę sądową weksla do zapłaty. Powód wzywał do zapłaty jedynie spółkę (...) sp. z o.o. w N., nie zaś pozwaną. Zgodnie zaś z deklaracją wekslową powód był zobowiązany do zawiadomienia o wypełnieniu weksla nie później niż na 7 dni przed datą płatności. (k. 76). Tym samym o wypełnieniu weksla pozwana została powiadomiona dopiero z chwilą doręczenia jej odpisu pozwu tj. dnia 26 sierpnia 2015 r. (potwierdzenie odbioru k. 27).

Zważywszy na 7-dniowy zastrzeżony przez strony termin na spełnienie świadczenia z weksla powódka pozostawała w opóźnieniu od dnia 3 września 2015 r. Z tych względów odsetki ustawowe za okres od 31 grudnia 2014 r. do 2 września 2015 r. Sąd uznał za nienależne i w tym zakresie uchylił nakaz zapłaty i powództwo oddalił.

O kosztach procesu, Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd rozstrzygnął na podstawie § 2, § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za pomoc prawną świadczoną przez radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Na koszty powódki w kwocie 12.407zł składa się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego 7200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i opłata sądowa od pozwu 5.190 zł.

Wobec powyższego Sąd utrzymał w mocy nakaz zapłaty z 8 sierpnia 2015 r. w części na podstawie art. 496 k.p.c.

Sąd oddalił wniosek powoda o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności, ponieważ na podstawie art. 492 § 3 k.p.c. z rygoru takiego korzysta już wydany w sprawie nakaz zapłaty, który został utrzymany wyrokiem. Tym samym uwzględnienie tego wniosku powoda należało uznać za bezprzedmiotowe, skoro powód dysponuje już tytułem egzekucyjnym.